

Mahur buselik makamında ve çınber ikamında beste

ZEKÂİ DEDE EFENDİ

(AĞIR) Ah — a şık oldum — ben
Ah — pürte vi hur — şı
ben — yi — ne — ne bir
şı — di — ru — ru — yi
a — fe — ti — meh hi — meh — pey ke
fer — ve — rir — a — a — lem le
re — canime fen — dim a
re — canim e fen — dim a
man — a fe — ti — meh — pey
man — ferve — rir — a — lem
pey ke — re
lem le — re
Ah — me ded — al dir
(MİYAN)
dim — el — el — dem
dost — lar — mür — gi
gi di — li — canim e fen — dim a

man dost lar mür gi
gi di li
ah bir gü zü şeh ba
ba zi bir bir sa
hin ba kış li dil dil be
re ca nım e fen dim e
man ah ba kış li dil
dil be re

GÜFTESİ

Aşık oldum ben yine bir afeti meh peykere
Pertevi hürşidi ruyi fer verir âlemlere
El meded aldırđım elden dostlar mürgi dili
Bir güzü şehbazı bir şahin bakışlı dilbere
Canım efendim aman afeti meh peykere